

Eesti Postimehes 1884 ilmunud kiri Suhhumist. Taga-Kaukaasia: Abhaasia: Suhhumi. Väljarännanud eestlaste vilets olukord Suhhumi piirkonnas. Malaa-ria, hulgalised surmad. Digiteeris A. Aule, kirjaviis muutmata.

Eesti Postimees (nr. 38), 19. september 1884, lk. 2

Suchum-Kaleest. Järgmine kiri, mis üks välja rännanud Eestlane oma sugulastele saatnud, on meile trükkida saadetud. Kiri on muutmata nii:

„Suchum-Kalees 13 Augustil 1884. Armsad sugulased! Teise kirja saadan Teile, ilma et ma Teilt vastust oleksin saanud, wist olete minu pääle nii kaugele wihane, et enam ei kirjutagi. Aga sest pole mul wiaga, ega ma lase ennast sest eksitada, sest minul pole mingit paha mõtet Teie wastu, waid kirjutan jälle. Sel ajal, kui wiimati kirjutasin, oliwad ilmad ja ajad korralikud, aga nii pea kui Augusti kuu tuli, tuli temaga ühes ka kõik sugu paha. Esiti on haigus hirmsal mõõdul siin möllamas, et inimesi sureb külma tõbe kätte, ega pole ühte ainust siin enam terwet, waid käiwad mõned, kes paremaks saawad, käi surma-warjud ümber. Mõned surewad metsa, mõned kodu, ja walitsusel on suur tegu neid maha matta. Ilmad on praegu wihmased ja udused, õhk nii niiske, ja inimeste onnid, kus nad haiged maas on, jooksewad läbi, ja kui säält juurest mööda lähed, on oigamist ja ägamist kõigel pool kuulda. Nõnda on terwed perekonnad maas kui silgud, kus ei ole ühte aitajat kätt. Wiletsus on suur. Ka mina olen juba kaunis raskesti haige, ja praegu on ikka see tõbi alles küljes, ega teda, kas lähebgä ära, seepärast on mul siit wäga himu täis ja hirm ka terwise pärast, ma soowiksin wäga tagasi tulla. Ma ei wiiwiks siin mitte ühte päewa. Et mul ikka ka Eesti maal teenistust tarwis on, siis olge nii hääd ja andke õige ruttu teatust, ehk saan Teie juures mõneks ajaks ametit. Ma rändaksin weel mööda Wene maad ümber, kui mul hää seltsimees oleks, ja korjaksin teatusi mitme asja pärast, mis mul edespäidi elus tarwis läheb. Aga seda ei ole wõimalik teha. Seepärast läheb ka mul aeg siin läilaks hapuks ja jälgiks. Kui Teie soowite, siis olge nii hääd ja saatke õige pea teatust, parem on weel kui kirja kätte saate, saatke mulle telegramm, et nii ruttu tuleks kui wõimalik. Seniks kõik hääd elu ja terwist kuni jälle näeme

Teie truu”